

Vi støtter lovforslaget og ser frem til en positiv behandling af det i udvalget.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 har vi den opfattelse, at rytmisk musik naturligvis skal støttes. For mit eget vedkommende udmønter den støtter sig ikke i, at jeg står her og falbyder skatteborgernes penge, nej, den udmønter sig i, at jeg vel 10-12 gange om året går til rockkoncerter. Jeg er nemlig så heldig, at jeg, hvad det angår, bor i en meget aktiv by, nemlig Århus, hvor der er et meget stort udbud af rockkoncerter.

Jeg har mine personlige favoritter, og ganske ofte sker der jo det, at når jeg så møder op til disse koncerter, ja, så har arrangøren sørget for, at der, inden hovednavnet går på scenen, er nye og uprøvede navne, der får lov til at slå deres første spæde strengeslag.

Det var således sådan, at Danmarks næststørste musikeksportsucces efter Aqua-gruppen, nemlig gruppen Michael Learns To Rock, der kommer fra Århus, gjorde sin første spæde entré på musikscenen, inden den kom til at spille for hundredtusinder i Fjernøsten, ved at stå med en batteridrevet forstærker og et par instrumenter i Århus og lade os forbipasserende opleve, at her var et band, der skilte sig ud fra det sædvanlige.

Som sagt har vi et levende musikliv i Århus, men ikke så levende, som det var for år tilbage, for hvad er det, der er sket i Århus? Jo, der er sket det, at tingene langsomt, men sikkert bliver overtaget af kommunen. De spillesteder, som før sagtens kunne etableres og drives, ja, de har svært ved at holde skruen i vandet.

Et af de nyeste steder, Train, har en ihærdig igangsætter bag sig, der synes, at en del af de penge, han har på sin private konto, vil han gerne gøre glæde med, og derfor etablerede han et nyt spillested i Århus. Det er et spillested, der har meget stor succes, og det er et spillested, som er overordentlig velbesøgt, og som derfor naturligvis har mange nye og uprøvede navne på repertoireet.

Da det her forslag var til diskussion i Århus, stillede han det ikke uintelligente spørgsmål i avisen: Hvad så med mig? Og svaret var, jamen det gik jo godt, så det var ikke ham, man skulle give tilskud til, nej, man skulle give tilskud til alle hans konkurrenter. Og problemet bliver jo lige præcis, at der ikke er penge til at give tilskud til alle, og derfor bliver der foretaget et valg, og der bliver foretaget et fravalg, og dem,

der kan klare sig selv, er der jo ingen grund til at give tilskud til. Men resultatet bliver jo i den sidste ende, at han måske ikke længere kan drive den virksomhed, når man kan komme ind for 20 kr. eller 30 kr. eller måske helt gratis nogle af de steder, hvor der ydes offentligt tilskud.

Musikbranchen kan sagtens selv finde ud af at regulere det her. Det så vi, da de Grønne Koncerter, der er sponsoreret af et bryggeri, i starten tilbød publikum at komme gratis til koncerterne. Når så de samme kunstnere, når solen stod lidt lavere over horisonten og græsset ikke længere var så grønt, skulle trække publikum til koncertsteder, ja, så fik folk jo et chok, når de dér skulle betale 200 eller 250 kr. for at høre den koncert, de havde fået gratis, da den var sponsoreret.

Derfor fandt branchen selv ud af at regulere det, sådan at det i dag ikke er gratis at komme til Grøn Koncert længere, og sådan at der i dag er et betalingselement, en pris, som publikum meget gerne betaler. Folk betaler gerne 200-300 kr. for at komme ind og se den kunstner, de sætter pris på.

Derfor er det forkert at udnævne de spillesteder, som med store offentlige tilskud kan have entreer på kun 20 og 30 og 40 og 50 kr., til at være et særligt problem.

Nej, det, det handler om, er, at man sætter navne på plakaten, og at man sørger for at bruge det publikum, der er der, som den mark, man sår de nye kunstnere på.

Derfor har vi den opfattelse i Frihed 2000, at det her lovforslag kan vi ikke støtte; vi synes, det er forkert, og vi mener det ikke ud fra sådan en rindalistisk vurdering af, hvorvidt det er god eller dårlig musik. Meget af den rytmiske musik, der opstår i Danmark, er rigtig god. Det er udelukkende et spørgsmål om, at vi ikke vil gøre branchen den bjørnetjeneste at begynde at gøre den afhængig af tilskud. Den skal have lov til at være en fri branche, og den frihed opnås bedst ved ikke at være underlagt offentlige tilskud.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse af forslaget. Med lovforslaget lægges der op til, at vi fra den 1. januar 2001 kan etablere en tilskudsordning, der kan medvirke til at fastholde og videreudvikle den rytmiske musik, der i alt for mange år har eksisteret på utilidsvarende vilkår.